

คุณหมายถึงอะไร... การเปลี่ยนแปลงความเชื่อ?

ก็ครั้งแล้วที่คุณเคยได้ยินคนที่ไม่ใช่คริสเตียน ตัดสินคนที่ยอมรับในพระคริสต์ พุดด้วยความรังเกียจว่า "ถ้านั่นคือศาสนาคริสต์ ฉันไม่ต้องการอะไรทั้งนั้น!"

มีกี่คนที่ตัดสินพระเจ้าโดยอ้างว่าเป็นคริสเตียน? มีกี่คนที่คิดเอาเองว่าคนๆ หนึ่งต้องดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์แบบ ก่อนที่เขาจะสามารถเป็นคริสเตียนได้?

มีกี่คนที่พูดว่า: "ถ้าฉันเลิกบุหรี่ได้ ฉันจะเป็นคริสเตียน"

มีกี่คนที่คิดว่าคริสเตียนควรจะสมบูรณ์แบบและไม่เคยทำอะไรผิด? สมมติว่าคุณเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับคริสเตียนที่ทำผิด นั่นหมายความว่าเขาเป็นคนหน้าซื่อใจคด – ว่าเขาไม่ใช่คริสเตียนจริงๆ หรือเปล่า?

เป็นไปได้ไหมที่คนๆ หนึ่งจะทำบาปจริงๆ ในขณะที่เขาเป็นคริสเตียนและยังคงเป็นคริสเตียนที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริง?

ความจริงที่น่าตกใจคือน้อยคนนักที่จะรู้ว่าคริสเตียนคืออะไร น้อยคนนักที่จะรู้ว่าคนๆ หนึ่งกลับใจใหม่ได้อย่างไร ไม่ว่าจะโดยจับพลัด ทั้งหมดในคราวเดียว หรือค่อยๆ การแปลงเกิดขึ้นทันทีหรือเป็นกระบวนการ? ถึงเวลาแล้วที่เราจะเข้าใจว่าอะไรคือการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง

คริสเตียนเคยทำบาปไหม? ถ้าอย่างใดอย่างหนึ่งเขาจะสูญเสีย?

อันดับแรก ให้ฉันถาม — และตอบคำถามว่า "การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของคริสเตียนที่แท้จริงคืออะไร?" "คริสเตียนแท้ในสายพระเนตรของพระเจ้าคืออะไร?" การเข้าร่วมคริสตจักรทำให้คนเป็นคริสเตียนหรือไม่? การพูดว่า "ฉันยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของฉัน" ทำให้คนเป็นคริสเตียนหรือไม่?

มาดูคำจำกัดความของพระคัมภีร์กัน ใน โรม 8:6-9 คุณจะได้อ่านว่า "เพราะว่าการคิดตามเนื้อหนังคือความตาย แต่การคิดฝ่ายวิญญาณคือชีวิตและความสงบสุข เพราะจิตใจฝ่ายเนื้อหนัง [จิตใจฝ่ายเนื้อหนัง] เป็นศัตรูต่อพระเจ้า เพราะไม่ใช่ภายใต้กฎของพระเจ้าก็ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ ดังนั้นบรรดาผู้ที่อยู่ในเนื้อหนัง [ที่มีใจในเนื้อหนัง] ก็ไม่สามารถเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้ แต่ท่านไม่ได้อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ถ้าเป็นเช่นนั้นพระวิญญาณของพระเจ้าจะสถิตอยู่ในตัวคุณ ถ้าใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของเขา"

คริสเตียนคือผู้ที่ได้รับ และในจิตใจของเขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสถิตอยู่ มิฉะนั้นเขาไม่ใช่ของพระคริสต์ – ไม่ใช่คริสเตียน

การเปลี่ยนแปลงแท้

หลายล้านคนอาจอ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน แต่ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งประทานให้เป็นของขวัญโดยพระมหากรุณาธิคุณอยู่ในขณะนั้น พวกเขาไม่ใช่คริสเตียน

หลายล้านคนอาจมีชื่อของพวกเขาเขียนไว้ในหนังสือสมาชิกภาพของศาสนจักร และยังคงเป็น "ไม่มีของพระองค์" — ไม่ใช่คริสเตียนเลย! และคนนับล้านก็ถูกหลอก (วิวรณ์ 12:9)

เข้าใจตรงกันนะ! บุคคลเป็นคริสเตียน — ในสายพระเนตรของพระเจ้า — เฉพาะในขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสถิตอยู่ในเขา ไม่ก่อน! ไม่หลัง!

ดังนั้นผู้ที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริงจึงได้รับ (และปัจจุบัน)
พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสถิตอยู่ภายในเขา
แต่ยังมีอะไรอีกมากที่จะทำให้ความเข้าใจว่าอะไรคือการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง

มีความรู้สึกว่าการกลับใจใหม่เกิดขึ้นในเวลาที่น่าอน — ทั้งหมดในคราวเดียว แต่ก็เป็นความจริงเช่นกันที่ในอีกแห่งหนึ่ง การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นทีละน้อย — กระบวนการของการพัฒนาและการเติบโต

ตอนนี้สังเกตอย่างระมัดระวัง!

เมื่อไรที่คนๆ หนึ่งจะเป็นคริสเตียนจริงๆ? เมื่อเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า ในโรม 8:9 เราอ่านว่าถ้าเราไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็ไม่ใช่ของพระคริสต์ — ไม่ใช่คริสเตียน

มีเวลาที่แน่นอนเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเข้าเป็นหนึ่งเดียว ในขณะที่เขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาได้เปลี่ยนใจเลื่อมใสในความหมายแรกนี้ ใจทั้งหมดในครั้งเดียว! หากเขามีพระวิญญาณของพระคริสต์ เขาก็เป็นของพระคริสต์ — เขาเป็นคริสเตียน! ชีวิตของพระเจ้าได้เข้าสู่เขาแล้ว เขาได้บังเกิดเป็นลูกของพระเจ้า

แต่นั้นหมายถึงความรอดของเขาสมบูรณ์แล้วหรือ? ตอนนี้เขาได้รับการ "ช่วยชีวิต" อย่างเต็มที่แล้วหรือยัง? นั่นคือทั้งหมดที่มีให้หรือไม่? ตอนนี้เขาสมบูรณ์แบบหรือไม่? ตอนนี้เป็นไปได้ที่เขาจะทำผิด?

ไม่! โกลจากมัน! แต่ทำไม? คำตอบคืออะไร? ทำไมหลายคนเข้าใจผิด?

ทำไมแทบไม่มีใครเข้าใจจุดประสงค์ของชีวิตคริสเตียนเลย?

จุดประสงค์ของชีวิตคริสเตียน

เหตุใดผู้คนจึงไม่เข้าใจพระกิตติคุณที่พระเยซูคริสต์ทรงสอน เขาสอนราชอาณาจักรของพระเจ้า พวกอัครสาวกก็เช่นกัน รวมทั้งเปาโลด้วย พระเยซูคริสต์เป็นอุปมาเป็นส่วนใหญ่

ลองดูที่หนึ่งหรือสองอย่างรวดเร็ว สิ่งเกิดขึ้นที่พระเยซูเปิดเผย
สังเกตศักยภาพอันยิ่งใหญ่อันน่าเกรงขามที่เป็นของเรา

เอาคำอุปมาเรื่องขุนนางที่ไปแดนไกลมาแล้วที่หลัง อยู่ใน ลูคา 19:11-27 พระเยซูทรงเป็นขุนนาง
เขากำลังจะไปยังดินแดนอันห่างไกล — ผู้สวรรค์แห่งบัลลังก์ของพระเจ้า
ที่นั่งของรัฐบาลของจักรวาลทั้งหมด
พระองค์ตรัสคำอุปมานี้เพราะเหล่าสาวกคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าควรปรากฏขึ้นทันที เวลาผ่านไปกว่า
1900 ปีแล้ว และอาณาจักรของพระเจ้ายังไม่ปรากฏ

ดังนั้น พระองค์จึงทรงเรียกว่าสิบคนในอุปมานี้ และพระองค์ประทานให้พวกเขาสิบปอนด์ —
หนึ่งปอนด์ โดยใช้หน่วยเงินภาษาอังกฤษในการแปลภาษาอังกฤษของเรา
นี่เป็นสัญลักษณ์ของคุณค่าทางวิญญาณหนึ่งหน่วยซึ่งแต่ละหน่วยได้เริ่มต้นขึ้น
กล่าวอีกนัยหนึ่งคือตัวแทนของส่วนแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าซึ่งมอบให้กับแต่ละคนในการกลับ
ใจใหม่ครั้งแรก

แต่พลเมืองของพระองค์เกลียดชังพระองค์ พวกเขาปฏิเสธพระองค์ในฐานะผู้ปกครองของพวกเขา
พวกเขาบอกว่า "เราจะไม่มีชายผู้นี้มาครอบครองเรา อาณาจักรของพระเจ้าเป็นรัฐบาลที่ปกครอง
ตอนนั้นพวกเขาไม่ได้รับการกลับใจใหม่ ไม่มี "ปอนด์" (พวกเขาจะพบการกลับใจใหม่อีกมาก
ข้อความของพระคัมภีร์ยืนยัน)

เหตุที่พระองค์เสด็จไปสวรรค์ก็เพื่อ "รับราชอาณาจักรและเสด็จกลับ" นั่นคือ
พระองค์จะเสด็จขึ้นสู่บัลลังก์ของรัฐบาลแห่งจักรวาลทั้งหมดซึ่งพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ
พระบิดาประทับนั่ง เพื่อประสาทการครอบครองโลกให้แก่พระองค์ พิธีราชาภิเษกจะจัดขึ้นบนสวรรค์ ณ
พระที่นั่งแห่งกฎจักรวาล เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา พระองค์จะทรงสวมมงกุฎมากมาย (วิวรณ์ 19:12)
พระองค์กำลังเสด็จมาปกครองทุกประเทศด้วยอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ (ข้อ 15)

กลับมาที่ลูคา 19 เมื่อเขากลับมา
ผู้รับใช้ของเขาซึ่งเขาได้ให้เงินนั้นคือหน่วยเริ่มต้นของพระวิญญาณของพระเจ้าในการกลับใจใหม่จะต้องถูก
เรียกไปที่บัญชี "เพื่อเขาจะรู้ว่าแต่ละคนมีเท่าไร 'ได้รับ' ในขณะที่เขาไม่อยู่
นี่หมายความว่าคริสเตียนแต่ละคนได้รับการคาดหวังให้เติบโตฝ่ายวิญญาณ —
ในความรู้และพระคุณฝ่ายวิญญาณ (ดู 2 เปโตร 3:18) ชีวิตคริสเตียนคือชีวิตแห่งการไปโรงเรียนฝ่ายวิญญาณ
- ของการฝึกฝนเพื่อตำแหน่งในราชอาณาจักรของพระเจ้า
เมื่อใดและหลังจากเราจะถูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นอมตะ - เมื่อเราจะไม่ใช่มนุษย์ที่มีเลือดเนื้ออีกต่อไป
แต่ประกอบด้วยพระวิญญาณ ด้วยชีวิตนิรันดร์โดยกำเนิด

ในคำอุปมา คนแรกมารายงานว่าเขาได้ทิวทัศน์สิ่งที่เขาได้รับสิบครั้ง คุณเห็นไหม การรับพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นของขวัญจากพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทำ มันมาโดยพระคุณ เป็นของขวัญ เราไม่สามารถรับมันได้ แต่โดยตลอดในพันธสัญญาใหม่ เราจะได้รับรางวัลตามผลงานของเรา ไม่รอดจากงานที่เราทำ ชายคนนี้ได้เพิ่มพูนของประทานฝ่ายวิญญาณสิบเท่าโดยใช้ใบสมัครของเขาเอง— หนึ่งปอนด์ของเขาตอนนี้เป็นสิบปอนด์ เขาได้รับรางวัลมากกว่าผู้ที่ได้รับห้าปอนด์

ขุนนาง (พระคริสต์) พูดกับเขาว่า "ดี เจ้าเป็นบ่าวที่ดี เพราะเจ้าสละยศชื้อในสิ่งเล็กน้อย เจ้ามีอำนาจเหนือสิบเมือง

เขามีคุณสมบัติที่จะปกครอง เขาเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า — รัฐบาลของพระเจ้า เราต้องถูกปกครองก่อนจึงจะสามารถเรียนรู้ที่จะปกครองได้

คนรับใช้คนที่สองเพิ่มสินค้าฝ่ายวิญญาณของเขาห้าครั้ง ในชีวิตนี้เขามีคุณสมบัติสำหรับครั้งมากกว่ากับผู้รับใช้คนแรก เขาได้รับรางวัลครึ่งหนึ่ง

อาณาจักรของพระเจ้า

ดังนั้นคำอุปมาเรื่องเงินปอนด์จึงแสดงให้เห็นว่าคริสเตียนต้องปกครองภายใต้พระคริสต์ เมื่อมีการจัดตั้งอาณาจักรของพระเจ้า พระเยซูกำลังพูดถึงรัฐบาล — รัฐบาลโลก อุทาหรณ์นี้มีขึ้นเพื่อแสดงว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะไม่ปรากฏในเวลานั้น ราชอาณาจักรไม่ใช่สิ่งที่ไม่มีตัวตนและซาบซึ้ง "ในใจเรา" มันไม่ใช่คริสตจักร

คำพยากรณ์ของดาเนียลแสดงให้เห็นว่านักบุญจะต้องปกครองภายใต้พระคริสต์พระเมสสิยาห์ เมื่อเขาจัดตั้งรัฐบาลโลกตามตัวอักษร ดูดาเนียล 2 — อ่านให้ละเอียดแล้วตั้งเขตข้อ 44 ราชอาณาจักรนี้จะทำลายการปกครองในรูปแบบอื่น ๆ ทุกรูปแบบ — กฎของมนุษย์ทั้งหมด — และจะคงอยู่ตลอดไป ตั้งเขตดาเนียล 7: และโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ 18 และ 22 มันจะเป็นอาณาจักรทางโลก — ไม่ใช่ในสวรรค์ แต่ "อยู่ใต้สวรรค์ทั้งหมด" ข้อ 27

พระเยซูตรัสว่า "และผู้ใดมีชัยชนะ และรักษางานของเราจนถึงที่สุด เราจะให้อำนาจเหนือบรรดาประชาชาติแก่เขา เราจะให้อำนาจเหนือบรรดาประชาชาติแก่เขา และเขาจะปกครองพวกเขาด้วยคทาเหล็ก (วิวรณ์ 2:26-27)

พระองค์ตรัสว่า "ข้าพเจ้าจะยอมให้เขานั่งในบัลลังก์ร่วมกับข้าพเจ้าแก่ผู้มีชัยชนะ แม้ว่าข้าพเจ้าจะเอาชนะได้ และข้าพเจ้าก็นั่งบัลลังก์กับบิดาของข้าพเจ้าด้วย" (วิวรณ์ 3:21) เมื่อพระเยซูตรัสเช่นนี้ โดยผ่านยอห์นในคริสตศักราช 90 พระองค์อยู่ในสวรรค์กับพระบิดาบนบัลลังก์ซึ่งปกครองทั้งจักรวาล

เมื่อพระเยซูนั่งบนบัลลังก์ของพระองค์เองบน โลกนี้ จะเป็นบัลลังก์ของดาวิดในกรุงเยรูซาเล็ม
สังเกตว่าพระเยซูตรัสว่าอย่างไร: "เขาจะยิ่งใหญ่และจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของผู้สูงสุด
และพระเจ้าจะประทานบัลลังก์ของดาวิดบิดาของเขาแก่เขา
และเขาจะครอบครองเหนือวงศ์วานของยาโคบตลอดไป และ อาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุด"
(ลูกา 1:32-33)

แต่พระองค์จะไม่ทรงตั้งรัฐบาลโลกแห่งอาณาจักรของพระเจ้าในเวลานั้น คัมภีร์ไบเบิลพูดถึงสามโลก —
หรือยุคสมัย — ตามลำดับเวลา ประการแรก โลกที่ในขณะนั้นเต็มไปด้วยน้ำ ก่อนเกิดอุทกภัย ประการที่สอง
โลกที่ชั่วร้ายในปัจจุบันนี้ และโลกที่สามที่จะมาถึง ในการพิจารณาคดีเพื่อชีวิตของพระองค์ก่อนปีลาต
พระเยซูตรัสว่าพระองค์บังเกิดเป็นกษัตริย์ (ยอห์น 18:37) แต่อาณาจักรของพระองค์ไม่ได้มาจากโลกนี้
พระองค์จะทรงปกครองโลกในวันพรุ่งนี้ (ข้อ 36)

ธรรมิกชน (คริสเตียนที่นำโดยพระวิญญาณ) จะต้องครอบครองภายใต้พระคริสต์ "บนแผ่นดินโลก"
(วิวรณ์ 5:10) เป็นเวลาพันปี (วิวรณ์ 20:4, 6)

ทำไมคนทั้งโลกจึงถูกหลอกด้วยข่าวประเสริฐเท็จ (วิวรณ์ 12:9)?
ทำไมพวกเขาถึงถูกหลอกให้เชื่อในอาณาจักรของพระเจ้าจอมปลอม?

ดูคำอุปมามากมายของพระเยซูอีกครั้ง พวกเขาสอนอาณาจักรของพระเจ้า
พวกเขาชี้แจงข้อเท็จจริงให้กระจ่างว่าอาณาจักรของพระเจ้าคือรัฐบาลโลกในเร็ว ๆ นี้ บัดนี้
พระคริสต์จะทรงตั้งขึ้น เสด็จมาในพลังอำนาจและความรุ่งโรจน์ทั้งหมด เพื่อนำสันติสุข ความอุดมสมบูรณ์
ความสุขและความปิติมาสู่โลกแก่เรา

จุดประสงค์ของชีวิตคริสเตียนคือการฝึกกษัตริย์ในอนาคตให้ปกครองร่วมกับและภายใต้พระคริสต์
แล้วเราจะเป็คริสเตียนได้อย่างไร? เมื่อไหร่? และทำไมความรอดจึงเป็นกระบวนการ
เช่นเดียวกับช่วงเริ่มต้นเมื่อเขามาเป็นคริสเตียนในทันที?

นี่คือความจริงง่ายๆ ที่คุณต้องรู้

การกลับใจที่แท้จริง

ฉันทูซ้: "คริสเตียน (บุคคลที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริง)
คือผู้ที่ได้รับและพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสถิตอยู่ในจิตใจของเขา"

แต่จะรับพระวิญญาณของพระเจ้าได้อย่างไร?

ในวันที่คริสตจักรของพระเจ้าเริ่มต้น อัครสาวกเปโตรกล่าวว่า "กลับใจและรับบัพติศมา ...
ในพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อการปลดบาปและท่านจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์"
(กิจการ 2 :38)

สำนึกผิดอะไร? ของความบาป และบาปคืออะไร? “บาปเป็นการล่วงละเมิดธรรมบัญญัติ” (1 ยอห์น 3:4) กฎหมายอะไร? กฎที่จิตใจฝ่ายเนื้อหนังซึ่งเป็นศัตรูกับพระเจ้าไม่อยู่ภายใต้ - กฎของพระเจ้า (โรม 8:7) อีกครั้งที่เราอ่านเรื่อง "พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่ผู้ที่เชื่อฟังพระองค์" (กิจการ 5:32)

นี่เป็นเงื่อนไขสองประการในการรับของขวัญจากพระเจ้าแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์:
การกลับใจและศรัทธา การรับบัพติศมาเป็นเครื่องหมายนอกของศรัทธาภายในในพระคริสต์
การกลับใจไม่ได้เป็นเพียงการเสียใจในสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว — หรือแม้แต่บาปมากมายเช่นนั้น
เป็นการกลับใจอย่างแท้จริงในสิ่งที่เป็นและเคยเป็นมา —
จากทัศนคติและชีวิตในอดีตทั้งหมดของเขาออกเหนือจากพระเจ้า เป็นการเปลี่ยนแปลงความคิด หัวใจ และทิศทางของชีวิตโดยสิ้นเชิง เป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตใหม่ เป็นการหันจากทางที่เห็นแก่ตัว
ความเห็นแก่ตัว ความโลภ ความเป็นปรปักษ์ต่ออำนาจ ความอิจฉาริษยา ความริษยา
และไม่แยแสต่อความดีและความผาสุกของผู้อื่นต่อวิถีแห่งการเชื่อฟังที่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง
การยอมในอำนาจ ความรักต่อพระเจ้ามากกว่าความรักตนเอง
ความรักและความห่วงใยต่อมนุษย์อื่นเท่ากับความห่วงหาในตนเอง

ความรักคือการบรรลุดรรชนีบัญญัติของพระเจ้า (โรม 13:10) — แต่กฎของพระเจ้าเป็นกฎฝ่ายวิญญาณ (โรม 7:14) และสามารถสำเร็จได้โดย "ความรักของพระเจ้า หลังไหลเข้ามาในหัวใจของเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น" (โรม 5:5)

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเปิดใจให้เข้าใจคำสั่งสอนของพระเจ้าเกี่ยวกับวิธีการดำเนินชีวิต แต่จะไม่บังคับให้ดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า จะไม่ดึงหรือผลัก
คริสเตียนแต่ละคนต้องใช้ความคิดริเริ่มของตัวเอง แม้ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะให้ความช่วยเหลือ
ความเชื่อ และอำนาจแก่เขา แต่มันเป็น
"มากเท่าที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำพวกเขาเป็นบุตรของพระเจ้า" (โรม 8:14)

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของคริสเตียนที่แท้จริง

เงื่อนไขสองข้อที่กล่าวถึงข้างต้นในการเป็นคริสเตียน — การกลับใจและความศรัทธา — เราต้องปฏิบัติตาม

แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เราเป็นคริสเตียน — อย่าเปลี่ยนใจเลื่อมใสเรา นี่คือนิสัยที่พระเจ้าทำ — ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์โดยพระคุณเป็นของขวัญฟรีของพระองค์ — ที่เปลี่ยนใจเรา

การกลับใจและศรัทธาของเราไม่ได้รับพระวิญญาณของพระเจ้า
พระเจ้าไม่ได้ประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่เราเพราะเรากลับใจและเชื่อ
พระองค์ประทานพระวิญญาณของพระองค์เพราะพระองค์ต้องการให้

พระองค์ทรงต้องการให้เรา มีพระวิญญาณเป็นของขวัญของพระองค์ก่อนที่เราจะกลับใจ
เขาเพียงต้องการการกลับใจและศรัทธาเป็นเงื่อนไข

ยังไม่มีใครสามารถพูดว่า: "โอ้ ฉันเห็นแล้ว ฉันต้องกลับใจ เอาละ ฉันขอกลับใจใหม่"
เราไม่เพียงแต่ตัดสินใจกลับใจตามปกติ ทำไม?

พระเยซูคริสต์ตรัสว่าไม่มีใครสามารถมาหาพระองค์ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระบิดาจะทรงดึงเขา
(ยอห์น 6:44, 65) พระเจ้าประทานการกลับใจ (โรม 2:4) พระเจ้าเรียกเป็นหนึ่งเดียว
และพิพากษาจิตใจและมโนธรรมโดยพระวิญญาณของพระองค์ ทำงานกับจิตใจภายนอก
โดยปกติการต่อสู้ที่แท้จริงจะเกิดขึ้นภายใน บุคคลนั้นสั่นคลอนเมื่อรู้ว่าเขาทำผิด — ว่าเขาผิด —
เขาทำบาปแล้ว — เขาเป็นคนบาป! เขาถูกนำตัวมาสู่การกลับใจอย่างแท้จริง ไม่เพียงแต่สำหรับสิ่งที่เขาได้ทำ
แต่สำหรับสิ่งที่เขาเห็นว่าตอนนี้เขาเป็นอยู่ มันไม่ง่ายเลย. ตัวเองไม่เคยอยากตาย
การกลับใจคือการยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยไม่มีเงื่อนไข — เชื้อฟังกษัตริย์ของพระองค์!

แต่ตัวเขาเองก็ต้องตัดสินใจ ถ้าเขากลับใจ ยอมจำนนต่อพระเจ้า
และในศรัทธายอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขสองข้อนี้
พระเจ้าสัญญาว่าจะมอบของขวัญแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้ในตัวเขา นี่คือนิเวศที่แท้จริงของพระเจ้า —
ชีวิตฝ่ายวิญญาณ มันให้ธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์แก่เขา!

แล้วเกิดอะไรขึ้นในตอนนั้น?

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่นี้เกิดจากพระเจ้าเท่านั้น ยังไม่เกิด หลายคนเชื่อว่าพวกเขา "บังเกิดใหม่"
ในการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์มีข้อผิดพลาดในด้านคำศัพท์มากกว่าสิ่งที่เกิดขึ้น

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่นี้ยังไม่ได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างครบถ้วนตามที่พระคริสต์ทรงมี
เขาเป็นเพียงทารกฝ่ายวิญญาณในพระคริสต์ ตอนนี้เขาต้องเติบโตฝ่ายวิญญาณ
เช่นเดียวกับที่ตัวอ่อนที่ตั้งครรภ์ใหม่ในครรภ์ของมารดาจะต้องเติบโตทางร่างกายมากพอที่จะเกิดเป็นมนุษย์

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่นี้ได้สำนึกผิดแล้วจากส่วนลึกของหัวใจ เขาหมายความอย่างนั้นด้วย!
ด้วยความจริงใจ ในใจและหัวใจ เขาได้หันไปทางอื่น — เพื่อใช้ชีวิตที่ต่างไปจากเดิม
ตอนนี้เขาเป็นคริสเตียน — เขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า เขากลับใจใหม่แล้ว เขาเป็นคริสเตียน
เขาต้องการทำสิ่งที่ถูกต้อง — เชื้อฟังกษัตริย์ — เพื่อดำเนินชีวิตตามวิถีแห่งพระเจ้า

เกิดอะไรขึ้นถ้าคริสเตียนทำบาป?

ดังนั้นผู้ที่เปลี่ยนศาสนาเป็นคริสเตียนคือผู้ที่ได้รับพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งสถิตอยู่ในเขา เป็นผู้นำเขา
และเขากำลังดำเนินตามวิถีแห่งชีวิตของพระเจ้า คริสเตียนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสได้ละทิ้งวิถีชีวิตเดิม ๆ

ของเขาไป — วิธีที่เห็นแก่ตัวของเขาไม่สนใจพระเจ้า

ตอนนี้เขาดำเนินชีวิตในลักษณะที่เป็นนิสัยของพระวณะของพระเจ้า — ในแง่ของพระวณะของพระเจ้า

แต่สมมติว่า เช่นเดียวกับทารกอายุ 8 หรือ 10 เดือนที่พยายามหัดเดิน เมื่อเขา "เดิน" วิธีใหม่นี้ เขาจะสะดุด "ล้มลง" เหมือนเดิม และบาป เขาถูกประณามว่าหลงทางหรือไม่—ไม่ใช่คริสเตียนอีกต่อไป?

บัดนี้

ข้าพเจ้าอยากให้คุณสังเกตและเข้าใจสิ่งที่อัครสาวกยอห์นได้รับการคลำใจให้เขียนเพื่อตักเตือนของเรา อยู่ในจดหมายฉบับแรก (สาส์น) ของยอห์น:

กล่าวถึงพระคริสต์ในคำทักทายของเขาว່ว่า "ซึ่งดำรงอยู่แต่เดิม ... ซึ่งอยู่กับพระบิดาและได้ปรากฏแก่เรา; สิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินก็ประกาศแก่ท่านทั้งหลายว่าท่านทั้งหลายจะได้มีสามัคคีธรรมด้วย กับเรา: และการสามัคคีธรรมของเราคือพระบิดาและกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์อย่างแท้จริง" (1 ยอห์น 1:1-3)

คริสเตียนแท้ได้คืนดีกับพระเจ้าผ่านทางพระคริสต์ และมีพระวิญญาณของพระเจ้า เขาจึงมีความสุขที่ได้สามัคคีธรรมกับพระบิดาและพระบุตรของพระเยซูคริสต์ และแม้กระทั่งการสามัคคีธรรมกับเพื่อนคริสเตียนก็เกิดขึ้น โดยทางพระเจ้าและพระคริสต์ พระองค์ทรงเข้าร่วมกับพวกเขา เหมือนกับกิ่งต่างๆ ที่เชื่อมเข้ากับเถาองุ่นและต่อเข้าด้วยกันตามเถาองุ่น เปรียบเทียบการเปรียบเทียบของพระเยซูในยอห์น 15:1-7 แท้จริงแล้ว คริสเตียนกำลังเดินกับพระคริสต์ — และสองคนไม่สามารถเดินด้วยกันได้เว้นแต่จะตกลงกัน (อาโมส 3:3)

ต่อไปใน 1 ยอห์น:

"ดังนั้นนี่คือข้อความที่เราได้ยินเกี่ยวกับเขาและประกาศแก่คุณว่าพระเจ้าเป็นความสว่างและความมืดในพระองค์ไม่มีเลย ถ้าเราบอกว่าเรามีสามัคคีธรรมกับพระองค์และเดิน เราโกหกในความมืดและไม่ [ไม่ได้ทำ] ความจริง" (ข้อ 5-6) นั่นคือพระองค์ – พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ – กำลังเดินอยู่ในความสว่าง – ประหนึ่งอยู่บนทางที่สว่างไสว แต่ถ้าเรากำลังเดินอยู่ในความมืด เรากำลังเดินอยู่บนเส้นทางที่ต่างไปจากเดิมที่มีมืดมิด เพราะฉะนั้น เราไม่ได้เดินกับพระองค์เลย และถ้าเราบอกว่าเราเป็น เราก็กำลังโกหก

แต่สมมติว่าในขณะที่เดินกับพระองค์ — ในความสว่าง — พวกเราคนหนึ่งสะดุดและล้มลง นี่ไม่ใช่กรณีของการหันหนีจากพระองค์และทางที่พระองค์ทรงเดินไป ไปสู่ทางที่มีมืดมนและต่างไปจากเดิม ถ้าเราพูดว่า "ขอโทษนะ"

พระองค์จะไม่ทรงยื่นมือให้เราและช่วยให้เราลุกขึ้นและเดินต่อไปบนทางสว่างกับพระองค์หรือ?

พระองค์จะทรงพระพิโรธและตรัสว่า "ออกไปจากทางของฉัน — เดินไปในทางที่มีมืดมิด" หรือไม่?

อีกนัยหนึ่ง คริสเตียนแท้ได้หันจากชีวิตในอดีตของเขาที่มีแต่บาปที่เป็นนิสัย — และจากเจตคติในอดีตของเขาในเรื่องความเห็นแก่ตัว และการแสวงหาตนเองเมื่อเขาไม่มีเจตนาจริงจังในการดำเนินชีวิตตามแนวทางของพระเจ้า แต่บัดนี้เขาได้หันจากทางเดิมแล้ว โดยทั่วไปแล้ว ชีวิตของเขาในตอนนี้ เป็นวิถีชีวิตแบบคริสเตียน

แต่เขาไม่สมบูรณ์แบบในนาทิตี่เขากลับใจใหม่และได้รับพระวิญญาณของพระเจ้า เขาต้องเติบโตฝ่ายวิญญาณ ในพระคุณและความรู้ของพระคริสต์ ดังที่เปโตรเขียนไว้ใน 2 เปโตร 3:18 เขาเป็นสิ่งที่ชีวิตแห่งนิสัย และนิสัยเก่า ๆ

ทั้งหมดไม่เพียงแค่ง่ายให้เขาไปโดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องพยายามเอาชนะมัน เขาต้องเรียนรู้ที่จะเอาชนะบาป เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เขาอาจถูกดักจับและทำผิดพลาด ดังนั้นจงดำเนินต่อไปใน 1 ยอห์น 1:

“แต่ถ้าเราเดินในความสว่าง” นั่นคือแม้เราอาจจะสะดุดล้มเป็นครั้งคราว แต่บัดนี้เป็นเพียงการหลุดลอยเป็นครั้งคราว ไม่ใช่การหันหลังให้กับทางแห่งพระเจ้า ไม่ใช่การหันกลับไปสู่วิถีแห่งบาปที่เป็นนิสัยและคงเส้นคงวา

คุณเริ่มเข้าใจความแตกต่างหรือไม่? คริสเตียนแท้ตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตตามวิถีแห่งพระเจ้า เขาต้องการที่จะดำเนินชีวิตตามแบบของพระเจ้า เขาพยายามที่จะดำเนินชีวิตตามแบบของพระเจ้า และโดยทั่วไปแล้ว ตอนนี้มันเป็นวิถีชีวิตใหม่ที่เป็นนิสัยของเขา การพลาดพลั้งหรือทำบาปเป็นครั้งคราวไม่ได้หมายความว่าเขาปฏิเสธพระเจ้าและวิถีทางของพระเจ้าในจิตใจและหัวใจ ดำเนินการต่อ:

"... ดังที่พระองค์ทรงอยู่ในความสว่าง" —
ถ้านั้นคือเป้าหมายและจุดประสงค์และวิถีชีวิตของเราในตอนนี้ — ถ้าอย่างนั้น "เรามีความสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ก็ชำระเรา [เราซึ่งอยู่ในขณะนี้] คริสเตียน จากบาปทั้งหมด หากเรา [คริสเตียน] บอกว่าเราไม่มีบาป เราก็หลอกตัวเอง และความจริงก็ไม่ได้อยู่ในเรา" (ข้อ 7-8)

หากตอนนี้เราที่เป็นคริสเตียนบอกว่าเราดีพร้อมแล้ว - เราไม่เคยพลาดและทำผิดหรือทำบาป เรากำลังหลอกตัวเอง จินตจำนงผู้หนึ่งคนที่หลอกตัวเองด้วยวิธีนี้ เธออ้างว่าอยู่เหนือบาป — อ้างว่าเธอไม่เคยทำบาป และถึงแม้ว่าเธอจะเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่เรียกกันว่าเป็นผู้หญิงที่ดี แต่จริงๆ แล้ว เธอกำลังทำบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด — ความเย่อหยิ่งและความหยิ่งทะนงฝ่ายวิญญาณ! เธอยกย่องในสถานะ "ไร้บาป" ของเธอ เธอขาดความอ่อนน้อมถ่อมตนของคริสเตียน

แต่ถ้าในขณะที่เดินไปตามทางที่สว่างไสวนี้กับพระเจ้า คนหนึ่งสะดุดล้มลง พระเจ้าจะเลือกใส่ไม้ส่งเขาหรือไม่?

ข้อ 9: "ถ้าเรา [เราที่เป็นคริสเตียน - ไม่ได้พูดถึงคนที่ไม่กลับใจใหม่] สารภาพบาปของเรา เขาเป็นคนสัตย์ซื่อและเพียงที่จะยกโทษให้เราบาปของเรา และเพื่อชำระเราให้พ้นจากความอธรรมทั้งหมด "

ดังนั้นสังเกต "ถ้า" "ถ้าเราสารภาพ" เมื่อเราสะดุด เราต้องยอมรับ - เราต้องกลับใจ - เราต้องขอการอภัย ถ้าเราปฏิเสธหรือตำหนิคนอื่น เราจะไม่ได้รับการอภัย เราต้องสารภาพ - ต่อพระเจ้า!

"ถ้าเราบอกว่าเรา [ในฐานะคริสเตียน] ไม่ได้ทำบาป เราก็ทำให้เขากลายเป็นคนโกหก และคำพูดของเขาก็ไม่อยู่ในเรา" บริบทยังคงดำเนินต่อไปในบทที่สอง: "ลูก ๆ ของฉัน สิ่งเหล่านี้เขียนถึงเราถึงคุณ เพื่อที่ลูกจะไม่ทำบาป" กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราไม่ควรทำบาป — เราต้องพยายามหลีกเลี่ยงความบาป พระเจ้าไม่อนุญาตให้เราทำบาป แต่ " ... ถ้าชายคนใดทำบาป เรา [เราคริสเตียน] มีผู้ให้การสนับสนุนกับพระบิดา พระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรม และพระองค์ทรงเป็นเครื่องลบล้างบาปของเรา [พวกเราที่เป็นคริสเตียน] และไม่ใช่เพื่อบาปของเราเท่านั้น แต่สำหรับบาปของคนทั้งโลกด้วย" (บทที่ 2:1-3) แต่แน่นอนว่าพระองค์ทรงเป็นเครื่องลบล้างบาปของผู้ไม่กลับใจใหม่ในโลกก็ต่อเมื่อพวกเขาเข้าสู่การกลับใจที่แท้จริงและศรัทธาในพระคริสต์เท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงจริง – กระบวนการ

เนื่องจากหลายคนไม่เข้าใจกระบวนการทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นอย่างถูกต้อง พวกเขาจึงรู้สึกท้อแท้ และบางคนถึงกับเลิกความตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน และทำไม? เพราะความเชื่อผิดๆ ที่ว่าคริสเตียนคือคนที่สมบูรณ์แบบในคราวเดียว หรือการที่ไม่สามารถเป็นคริสเตียนได้จนกว่าเขาจะทำลายนิสัยที่ผิดทั้งหมดและทำให้ตัวเองเป็นคนชอบธรรม

จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจว่าศาสนาคริสต์ที่แท้จริงทำงานอย่างไร!

คริสเตียนที่ถือกำเนิดใหม่ต้องเติบโตขึ้นทางวิญญาณ คุณคิดอย่างไรกับเด็กทารกที่สูงถึง 6 ฟุตในคราวเดียวโดยไม่โต กระบวนการเติบโตต้องใช้เวลา มีช่วงเวลาหนึ่งที่บุคคลได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า — เมื่อเขากลายเป็นคริสเตียนครั้งแรก แต่เขาเป็นเพียงทารกฝ่ายวิญญาณ เขาต้องเติบโตฝ่ายวิญญาณ

คนที่กลับใจใหม่ในใจและหัวใจของเขาเผชิญหน้าอย่างจริงจัง! เขาได้ติดต่อกับพระเจ้าจริง ๆ และได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า ธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้ก่อตัวขึ้นภายในตัวเขาแล้ว แต่นั่นคือทั้งหมด: เพิ่งตั้งครุฑ — ยังไม่โตเต็มที่! เขายังคงเป็นมนุษย์ - มนุษย์ - เลือดเนื้อเชื้อใจ เขายังคงประกอบด้วยสสารไม่ใช่วิญญาณ

เข้าใจสิ่งนี้!

เป็นเวลาเกือบ 6,000 ปีแล้วที่มนุษยชาติได้ดำเนินในทางของความหยิ่งจองหอง ความเห็นแก่ตัว และความโลภ ขาดการเอาใจใส่ผู้อื่น — จิตวิญญาณของการแข่งขัน การต่อต้าน การทะเลาะวิวาท ความพยายามที่จะได้มา และการทำให้ตนเองสูงส่ง มนุษย์เต็มไปด้วยความพอใจในตนเอง ความอิจฉาริษยา ความอิจฉาริษยา ความขุ่นเคืองต่อผู้อื่น ญาณแห่งการกบฏต่ออำนาจและความเกลียดชังต่อพระเจ้าและธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า

คริสเตียนต้องเอาชนะแนวโน้มเหล่านี้

คริสเตียนต้องพัฒนาอุปนิสัยที่ชอบธรรมเพื่อเลือกทางที่ถูกต้องและต่อต้านสิ่งผิด เพื่อสั่งสอนตนเองในทางที่เขาควรจะไป แทนที่จะเป็นทางแห่งความปรารถนาและความไร้สาระ

อุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบ

จุดประสงค์ของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ — ในการทำให้คุณเกิดมา — คือการทำซ้ำพระองค์

พระเจ้า เหนือสิ่งอื่นใด คือความสมบูรณ์แบบ บุคลิกที่ชอบธรรม!

พระเจ้าสามารถสร้างอุปนิสัยภายในตัวเรา แต่ต้องทำด้วยการเลือกอย่างอิสระของเรา ในฐานะหน่วยงานที่แยกจากกัน เรามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้

อุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบคืออะไร?

เป็นความสามารถในหน่วยงานที่แยกจากกันด้วยสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมที่จะมาสู่ความรู้ที่ถูกต้องจากสิ่งที่ผิด – ความจริงจากความเท็จ – และเลือกสิ่งที่ถูกต้องและมีเจตจำนงที่จะบังคับใช้วินัยในตนเองเพื่อดำเนินการ ถูกและต่อต้านสิ่งผิด

เช่นเดียวกับกล้ามเนื้อ อุปนิสัยได้รับการพัฒนา และเติบโตด้วยการออกกำลังกาย ฉันชื่ออาร์มสตรอง ฉันคิดว่าฉันสามารถทำให้แขนของฉันแข็งแรงขึ้นเล็กน้อย และพัฒนากล้ามเนื้อ โดยการงอข้อศอกไปมาอย่างต่อเนื่อง แต่ถ้าฉันดึงหรือผลักกับน้ำหนักหรือแรงต้าน กล้ามเนื้อจะพัฒนาเร็วขึ้นมาก

มีธรรมชาติอยู่ในตัวเราที่ออกแรงอย่างหนักเพื่อต่อต้านอุปนิสัยอันชอบธรรมที่สมบูรณ์แบบนั้น — เพื่อให้บางสิ่งที่เราต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อจุดประสงค์ในการเสริมความแข็งแกร่งและพัฒนาอุปนิสัยที่ถูกต้อง!

ลักษณะของพระเจ้าเดินทางไปในทิศทางของกฎหมายของพระองค์ — ทางแห่งความรัก เป็นข้อกังวลที่ส่งออกไปสำหรับผู้อื่น พระเจ้ามีลักษณะที่! เรามีความกังวลออกไปสำหรับคุณและฉัน พระองค์ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อให้เราคืนดีกับพระองค์ และทำให้ปิติแห่งพระลักษณะของพระองค์และชีวิตนิรันดร์เป็นไปได้สำหรับเรา (ยอห์น 3:16)

พระองค์ประทานของขวัญล้ำค่าและดีทุกอย่างมาให้เรา

พระองค์ยังทรงใส่ธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ไว้ในตัวเราด้วย (2 เปโตร 1:4) —

เมื่อเรากลับใจและหันจากทางที่ผิดของโลกนี้

ให้เริ่มต่อต้านและหันมาหาพระองค์ผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว!

ลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าคือธรรมชาติของความรัก — ของการให้, การรับใช้, การช่วยเหลือ —
ของความกังวลออกไป มันเป็นธรรมชาติของความอ่อนน้อมถ่อมตนด้วย

บัดนี้เมื่อคนกลับใจใหม่ — ได้กลับใจใหม่ และหันจากวิถีที่ผิดๆ ของโลกนี้ —

ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าทันที — ความเป็นมนุษย์ของเขา —

ธรรมชาติของมนุษย์ของเขาไม่หนี ก็ยังคงอยู่ มันยังคงฝังแน่น เรายังคงอยู่ในโลกที่ชั่วร้ายในปัจจุบันนี้
และมันพยายามดึง พระเจ้ายังทรงยอมให้ซาตานอยู่ใกล้ๆ และพระองค์ทรงออกแรงดึง

ตอนนี้เรามีสามสิ่งเพื่อต่อต้าน - เพื่อเอาชนะ! เราต้องเอาชนะสามสิ่งนี้: ซาตาน, โลกนี้ และตัวตนของเรา
เราต้องต่อสู้กับสามสิ่งนี้เพื่อพัฒนาและเสริมความแข็งแกร่งให้กับอุปนิสัยที่ถูกต้องในตัวเรา
พระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนว่าผู้พิชิตคือผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอด — ใครจะขึ้นครองร่วมกับพระคริสต์!
(วิวรณ์ 2:26-27; 3:21; 21:7)

ความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ไม่มีมนุษย์คนไหนแข็งแกร่งพอที่จะทำสิ่งนี้ได้ด้วยตัวเอง! เขาต้องแสวงหา
และในศรัทธาได้รับความช่วยเหลือและฤทธิ์เดชของพระเจ้า แม้ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
เขาจะไม่เอาชนะกองกำลังดังกล่าวได้อย่างง่ายดายหรือทั้งหมดในคราวเดียว มันไม่ง่ายเลย!
พระคริสต์ตรัสชัดเจนว่าหนทางไปสู่ความรอดขั้นสูงสุดนั้นยาก (มัทธิว 7:13, 14) เป็นการต่อสู้อย่างต่อเนื่อง
— การต่อสู้กับตนเอง, โลก และมาร, การสร้าง อุปนิสัยมาจากประสบการณ์ ต้องใช้เวลา!

การพัฒนานี้เป็นกระบวนการ มันเป็นเรื่องของการเติบโต-การพัฒนา
จำเป็นต้องมีความรู้ครบถ้วนสมบูรณ์และถูกต้องในพระวจนะของพระเจ้า
เพราะพระเยซูทรงสอนว่าเราต้องดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกคำของพระเจ้า (มัทธิว 4:4; ลูกา 4:4)

จิตใจที่เป็นธรรมชาติและไม่กลับใจใหม่ไม่สามารถเข้าใจพระคัมภีร์ของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่และถูกต้อง
แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดใจให้เข้าใจทางวิญญาณนี้
การได้มาซึ่งความรู้ในตัวเองนั้นเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้เวลา เป็นผู้กระทำตามพระวจนะนี้
ไม่ใช่เฉพาะผู้ฟังเท่านั้นที่จะรอด (โรม 2:13)

แต่มนุษย์คนใดสามารถเรียนรู้วิธีใหม่ในทันทีและทั้งหมดในคราวเดียวได้หรือไม่?
มนุษย์คนใดสามารถทำลายนิสัยทั้งหมดที่เขาเห็นว่าผิดได้ในคราวเดียวหรือไม่? ไม่
เขาพบว่าเขาต่อสู้กับนิสัยเดิมที่ได้มา

เขายังคงมีธรรมชาติของมนุษย์ที่จะต้องเอาชนะ ลักษณะนี้เป็นกฎที่ทำงานอยู่ในตัวเขา - เกิดจากการแพร่ภาพของซาตานมาร - เจ้าชายแห่งพลังแห่งอากาศ (เอเฟซัส 2:2) โลกทั้งใบนี้สอดคล้องกับความคิดของมาร (วิวรณ์ 12:9)

อัครสาวกเปาโลเรียกธรรมชาติของมนุษย์ว่ากฎแห่งบาปและความตาย

เปาโลกลับใจใหม่ เปาโลเป็นคริสเตียนที่แท้จริง เขาได้สำนึกผิด ยอมรับพระคริสต์ และได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยความคิดของเขา เขาต้องการด้วยสุดใจของเขา และด้วยความจริงใจอย่างสุดซึ้งที่จะทำตามทางของพระเจ้า! แต่เปาโลทำมันได้อย่างสมบูรณ์แบบหรือไม่?

ให้เขาบอก ฟัง!

ประสบการณ์ของเปาโล

“เพราะเรารู้ว่าธรรมชาติเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ” เขาเขียน “แต่ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายเนื้อหนัง ขายภายใต้บาป ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าปรารถนาสิ่งใด ข้าพเจ้าไม่ทำเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าเกลียดสิ่งใด สิ่งนั้นทำ ข้าพเจ้า .... บัดนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าที่กระทำอีกต่อไป แต่เป็นบาปที่อยู่ในข้าพเจ้า”

เขากำลังพูดถึงธรรมชาติของมนุษย์ในตัวเขา เขาพูดต่อว่า " ... เพราะความประสงค์อยู่กับฉัน แต่วิธีการทำสิ่งที่ฉันไม่พบ สำหรับความดีที่ฉันจะไม่ทำ แต่ความชั่วที่ฉันไม่ทำ ที่ฉันทำ ... เพราะข้าพเจ้าพอใจในธรรมชาติของพระเจ้าตามคนภายใน แต่ข้าพเจ้าเห็นกฎอีกข้อหนึ่งในอวัยวะของข้าพเจ้า ต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของข้าพเจ้า และนำข้าพเจ้าไปเป็นเชลยในกฎแห่งบาปซึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า” (โรม 7:14-23).

กฎแห่งจิตใจของเขาคือกฎของพระเจ้า - บัญญัติสิบประการ กฎ "ในอวัยวะ" เป็นธรรมชาติของมนุษย์ จากนั้นเปาโลก็ร้อง "ให้ออกมา" ... ข้าเป็นคนอนาถา! ใครจะช่วยฉันให้พ้นจากร่างแห่งความตายนี้ ... "

จากนั้นเขาก็ขอบคุณพระเจ้า - ที่พระเจ้าประสงค์ -

โดยทางพระเยซูคริสต์และโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ แต่ต้องใช้เวลา! คริสเตียนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงจะพบว่าเขาสะดุดล้มบ่อยครั้ง ถูกทดลอง และล้มลง— แม้ในขณะที่เด็กที่เรียนรู้ที่จะเดินมักจะล้มลง แต่เด็กปีหนึ่งไม่ห้อยและยอมแพ้ เขาลุกขึ้นและเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง

คริสเตียนที่กลับใจใหม่แล้วยังไม่สมบูรณ์แบบ!

พระเจ้ามองที่หัวใจ — แรงจูงใจภายใน — เจตนาที่แท้จริง! ถ้าเขาพยายาม — ถ้าเขาลุกขึ้นเมื่อใดก็ตามที่เขาล้มลง และขอการอภัยจากพระเจ้าในการกลับใจ และมุ่งมั่นที่จะทำทุกอย่างให้ดีที่สุดที่จะไม่ทำผิดพลาดอีก —

และพยายามที่จะเอาชนะด้วยความพยายามครั้งใหม่ พระเจ้าก็เปี่ยมด้วยพระเมตตา
ต่อชายผู้นั้นที่พยายามจะเอาชนะ

ฉันคิดว่ามันน่าจะชัดเจนอยู่แล้วว่าคริสเตียนที่เพิ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่นั้นไม่สมบูรณ์แบบในคราวเดียว
เขาไม่—ต้องไม่—ทำบาปโดยจงใจและจงใจด้วยจิตวิญญาณและเจตคติของการกบฏ
นั่นคือสิ่งที่เขาได้สำนึกผิด! เขาต้องการที่จะอยู่เหนือบาปอย่างสมบูรณ์
แต่การจะดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์จะต้องอาศัยความรู้ทางวิญญาณทั้งหมด
เขาจะต้องดำเนินชีวิตตามพระวาทะทุกคำในพระคัมภีร์
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถ่ายทอดการรับรู้ทางวิญญาณเพื่อที่เขาจะได้เข้าใจพระคัมภีร์
และเพื่อให้เข้าใจพระคัมภีร์ทั้งหมดต้องใช้เวลา
เราต้องเติบโตในความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์ปราศจากบาป

คริสเตียนอาจทำบาปจากความเคยชินหรือภายใต้ความอ่อนแอและการล่อลวง แต่ถ้าเขาเป็นคริสเตียน
เขาจะสำนึกผิดทันที และการเสียดสีของพระคริสต์ในการกลับใจครั้งนี้จะชำระบาปของเขา
(1 ยอห์น 1:7-9)

คนที่กลับใจใหม่มักถูกล่อลวงหนักกว่าก่อนกลับใจใหม่ พวกเขากำลังคืนรนต่อต้านบาป
คืนรนเพื่อเอาชนะ แต่พวกเขายังไม่สมบูรณ์แบบ บางครั้งก็ถูกจับไม่ทัน พวกเขาอาจทำบาปจริงๆ
แล้วพวกเขาก็ตื่นขึ้นอย่างที่เป็นอยู่ และตระหนักในสิ่งที่พวกเขาได้ทำลงไป พวกเขากลับใจ
พวกเขาเต็มไปด้วยความสำนึกผิด - ขอโทษจริงๆ - รังเกียจตัวเอง
พวกเขาไปหาพระเจ้าและร้องขอความช่วยเหลือ - เพื่อพลังและความแข็งแกร่งจากพระเจ้าที่จะเอาชนะ (ฮีบรู
4:16)

นี่คือวิถีของคริสเตียน!

เป็นวิถีแห่งการต่อสู้อย่างต่อเนื่อง - การคืนรนต่อบาป -
การแสวงหาพระเจ้าในการสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพื่อขอความช่วยเหลือและพลังทางวิญญาณที่จะเอาชนะ
และหากพวกเขาขยัน พวกเขาจะได้รับพื้นดินอย่างต่อเนื่อง
พวกเขาเติบโตอย่างต่อเนื่องในความรู้ของพระเจ้า จากพระคัมภีร์ พวกเขามักจะขจัดนิสัยที่ผิดๆ ออกไป
ผลักดันตัวเองให้เป็นนิสัยที่ถูกต้อง พวกเขาใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ
ผ่านการศึกษาพระคัมภีร์และการอธิษฐาน พวกเขาเติบโตอย่างต่อเนื่องในอุปนิสัยสู่ความสมบูรณ์แบบ
แม้ว่าจะยังไม่สมบูรณ์แบบก็ตาม

เกิดอะไรขึ้นถ้าใครตาย?

แต่บางคนอาจถามว่า ถ้าชีวิตของใครถูกตัดขาด แล้วเขาตายก่อนจะบรรลุถึงความสมบูรณ์แบบนี้ล่ะ?
เขารอดหรือสูญหาย? คำตอบคือเราจะไม่มีวันได้รับความสมบูรณ์แบบอย่างแท้จริงในชีวิตนี้

ฉันได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ว่าคนที่กลับใจใหม่จะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเวลาที่เหมาะสม — ทั้งหมดในครั้งเดียว! ไม่ใช่ขนาดเต็มทีของพระคริสต์ — เขาไม่ได้เติบโตเต็มที่ฝ่ายวิญญาณในทันที — เป็นเพียงทารกฝ่ายวิญญาณในพระคริสต์ ถึงกระนั้นเขาก็เป็นคนที่เปลี่ยนไปและกลับใจใหม่ - เปลี่ยนความคิดในทัศนคติในทิศทางที่เขาตั้งตัวเองให้เดินทาง แม้ว่าเขายังไม่บรรลุถึงความสมบูรณ์ แม้ว่าเขาอาจจะสะดุดภายใต้การทดลองและตกสู่บาปทางวิญญาณ トラバドในความคิดและหัวใจของเขา เขาพยายามอย่างจริงจังที่จะเดินทางไปตามทางของพระเจ้า เพื่อเอาชนะและเติบโตฝ่ายวิญญาณ—ดังที่ トラバドที่พระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ในเขา トラバドที่เขาถูกนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า เขาก็เป็นบุตรของพระเจ้า

หากชีวิตนี้ถูกตัดขาด ไม่ว่าที่ใดตลอดการเดินทางของชีวิต คนเช่นนี้จะฟื้นคืนชีวิต — รอด — เป็นอมตะในราชอาณาจักรของพระเจ้า

อย่าเพิ่งท้อถอย

เป็นเพียงคนเดียวที่ท้อถอยและยอมแพ้ (ฮีบรู 10:38) -

ที่ปฏิเสธพระเจ้าและทางของพระเจ้าและปฏิเสธพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา - ที่ละเลยหรือเปลี่ยนจากแนวทางของพระเจ้าในความคิดและหัวใจของเขา (ใน เจตนาภายในของเขา) ที่ตั้งใจและจงใจในจิตใจของเขา — หรือจากการละเลยอย่างต่อเนื่อง — เปลี่ยนจากพระคริสต์ — ผู้หลงทาง

หากเมื่อกลับใจใหม่แล้ว ได้รับพระวิญญาณของพระเจ้า และได้ล้มเลิกความยินดีในหนทางของพระเจ้าแล้ว คนหนึ่งจงใจปฏิเสธทางนั้น ตัดสินใจไม่ใช่ภายใต้การกดดันจากการทดลอง แต่จงใจและในที่สุด ไม่ไปตามทางของพระเจ้า พระเจ้า บอกว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะต่ออายุคนเช่นนั้นเพื่อกลับใจใหม่ เขาจะต้องกลับใจจากการตัดสินใจนั้น แต่ถ้าเขาจงใจสร้างมันขึ้นมา ไม่ใช่ในช่วงเวลาแห่งการล่อลวง แต่อย่างใจเย็น โดยเจตนา โดยตั้งใจ เขาก็จะไม่กลับใจจากมันเลย

แต่ใครก็ตามที่เกรงกลัวว่าเขาอาจทำ "บาปที่ไม่สามารถอภัยได้" - อาจกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้และหวังว่าเขาไม่ได้ทำและยังต้องการที่จะได้รับความรอดจากพระเจ้า - ไม่มีบุคคลดังกล่าวทำ - คนดังกล่าวอาจกลับใจและ ไปทางขวาสู่ความรอดถ้าเขาต้องการ!

จะทำอย่างไร?

หากคุณเห็นคริสเตียนทำผิด อย่างนั่งตัดสินใจและประณาม นั่นเป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะตัดสินใจ ไม่ใช่ของคุณ! ให้มีความเห็นอกเห็นใจและความเมตตา - เราไม่รู้จิตใจภายในของผู้อื่น - พระเจ้าเท่านั้นที่รู้!

และถ้าคุณ, ตัวคุณเอง, สะดุดล้ม, อย่าท้อแท้! ลุกขึ้นก้าวไปข้างหน้า!

พระเจ้าทอดพระเนตรที่จิตใจ — เจตคติ — เจตนา

ตราบใดที่ในใจของเขามีความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะเดินตามทางของพระเจ้ากับพระองค์ — เสียใจอย่างสุดซึ้งและสำนึกผิดเมื่อเขาทำบาปเป็นครั้งคราว — และพยายามเอาชนะความบาป และทำให้วิถีทางของพระเจ้าเป็นวิถีชีวิตที่เป็นนิสัยของเขา เขาจะสะดุดบ้างเป็นบางครั้ง แต่ถ้าสารภาพและสำนึกผิด เขาจะได้รับการอภัย แต่ถ้าเขาขยันหมั่นเพียรในชีวิตคริสเตียน การสะดุดของเขาในบางครั้งจะน้อยลงเรื่อยๆ เขาจะมีความก้าวหน้าที่ดี เอาชนะ เติบโตฝ่ายวิญญาณและในอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระเจ้า

ทัศนคติของคุณคืออะไร? เมื่อคุณทำบาป คุณเคยเฉยเมยเรื่องนี้หรือไม่? คุณอยู่ในพื้นที่อันตราย คุณปรับมัน รู้สึกว่าคนอื่นถูกตำหนิหรือไม่? ที่จะไม่ปรับความบาปของคุณ คุณยังคงปรารถนาที่จะไปตามทางของพระเจ้าหรือไม่? แล้วมันก็ไม่สายเกินไป ห่างจากบาป สารภาพบาปของคุณ - หาพระเจ้า สำนึกผิด! ลุกขึ้นด้วยพระหัตถ์ของพระคริสต์ และก้าวต่อไปเพื่อเอาชนะและเติบโตฝ่ายวิญญาณ

แต่จำไว้ว่า เมื่อคุณรู้ว่าคุณสำนึกผิดและได้รับการอภัยแล้ว อย่าทำบาปซ้ำ แต่จงลืมเสีย ดังที่อัครสาวกเปาโลเขียนไว้ว่า โดยลืมสิ่งที่อยู่เบื้องหลัง และเอื้อมออกไปหาสิ่งที่มียู่ก่อน ข้าพเจ้ามุ่งไปสู่เป้าหมายเพื่อรับรางวัลแห่งการทรงเรียกอันสูงส่งของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์" (ฟิลิปปี 3:13-14)

